

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. VII. Munia quæ obiuit, & conuentus quos fundauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Munia qua obiuit, & conuentus quos fundauit.

Nihil Ioanni magis erat in votis, quam vt expeditus ab omni prælatura sibi Deoque soli vacaret, idque identidem summis precibus à Deo postulabat, vnde cum in Capitulis ad aliquod officium eligeretur, nullum non mouebat lapidem, quo sese collata dignitate & munere liberaret: aduolutus ad genua electorum precibus miscendo lachrymas impositum munus resignabat, vacationemque efflagitabat. At noluit Deus hanc lucernam latere sub modio, quam super candelabrum constitutam voluit præluere omnibus. Igitur ex præfato Almodouatenſi cœnobio in Prouinciam Bæticam missus fuit, vt conuentui Caluariz præſset. postea Beacenſe Collegium fundauit, deinde rexit Granatense, vbique eundem spiritum orationis & pœnitentiæ introducens. Functus officio Vicarij Prouincialis Bæticæ, denuo munus Prioris subiit. Postmodum Capitulo Generali interfuit, in quo electus in primum Definitorem, eoque officio per triennium durante, simul interim Conuentum Segouienſem gubernauit. Mirum quanta integritate, prudentia ac sanctitate hæc aliaq; munia administrarit, quam rara virtutū exempla, quæ probatę sanctitatis famam apud omnes reliquerit.

§. VIII.

Virtutes quibus fuit exornatus.

Libet carptim illius virtutes delibare, nam vt minutatim omnes explicentur, res leſt operosi voluminis, non contracti, quale hoc est, vitæ compendij. occurrant primo virtutes Theologicæ, quas vt præcipuas præcipue coluit. Fidem viuam spirant & aperte loquuntur illius scripta, quæ videntur nihil aliud esse quam imago quædam & commendatio huius virtutis. Eam adeo firmam inter medias tenebras habuit, vt nihil indigeret eorum, quæ aut fulcimentum adferre solent, aut solatium. Idcirco in oratione minime appetebat internas dulcedines, visiones, reuelationes, aliaque huiusmodi: quin potius ariditates, labores, &c. Circa Myſteria SS. Trinitatis ac venerabilis Sacramenti talis in eo erat fidei vigor & viuacitas, vt ea potius intueri quam credere videretur, quemadmodum pluribus apertisque constat exemplis, quæ in vbetiori vitæ illius historia recensentur.

Fides.

Spes vtpote in fide fundata immensa erat, quam non ex angustijs humani cordis, sed ex immensitate diuinæ omnipotentis metiebatur. Hinc identidem dicebat: *O spes celestis quæ tantum obrines quantum speras.* Vbi de rebus domesticis prouidendis agebatur, aiebat: *nouit Dominus quibus indigemus, nostrum est ei fideliter seruire, ipſus vero nobis prouidere.* atque ita iactans super Dominum curam suam mirabiles diuinæ prouidentis effectus non semel est expertus.

*Spes.**Charitas.*

Charitatem quis dignè commemoret: talis fuit vt in externam etiam faciem redundarit, quæ celesti splendore non raro perfusa internum ignem charitatis prodebat. Dū quædam vice corā Infantulitæsv effigie Religiosos adhortaretur, visi sunt radij miri splendoris è vultu pueruli prodire, atque in ipsum tendere, inde resurre in auditors,